

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2018/1116**z dnia 10 sierpnia 2018 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/735 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2015/740 z dnia 7 maja 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym, uchylającą decyzję 2014/449/WPZiB ⁽¹⁾,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (UE) 2015/735 ⁽²⁾ nadaje skuteczność środkom przewidzianym w decyzji Rady (WPZiB) 2015/740.
- (2) W dniu 13 lipca 2018 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych („RB ONZ”) przyjęła rezolucję nr 2428 (2018), w której wyraziła głębokie zaniepokojenie faktem, iż przywódcom Sudanu Południowego nie udało się położyć kresu działaniom wojennym w tym państwie, potępiła ciągłe i rażące naruszanie porozumienia w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym z dnia 17 sierpnia 2015 r., porozumienia o zaprzestaniu wrogich działań z dnia 21 grudnia 2017 r. i deklaracji z Chartumu z dnia 27 czerwca 2018 r. oraz wzmocniła środki ograniczające skierowane przeciwko Sudanowi Południowemu nałożone rezolucją RB ONZ nr 2206 (2015).
- (3) RB ONZ wprowadziła między innymi zmiany dotyczące zwolnień z embarga na broń, powiązanej pomocy technicznej i finansowej oraz kryteria wyznaczenia osób i podmiotów objętych zamrożeniem aktywów.
- (4) Decyzją Rady (WPZiB) 2018/1125 ⁽³⁾ zmieniono decyzję (WPZiB) 2015/740, aby nadać skuteczność środkom nałożonym rezolucją RB ONZ nr 2428 (2018).
- (5) Środki te wchodzą w zakres Traktatu, a zatem do ich wdrożenia konieczne jest podjęcie działań regulacyjnych na szczeblu Unii, w szczególności w celu zapewnienia jednolitego stosowania tych środków we wszystkich państwach członkowskich.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2015/735,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2015/735 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Zakazuje się:

- 1) udzielania pomocy technicznej, świadczenia usług pośrednictwa lub innych usług związanych z działaniami wojskowymi lub z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i użytkowaniem broni i sprzętu pokrewnego wszelkiego rodzaju, w tym broni i amunicji, pojazdów wojskowych i sprzętu, sprzętu paramilitarnego i części zapasowych do wyżej wymienionego sprzętu, bezpośrednio lub pośrednio, na rzecz jakiegokolwiek osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu w Sudanie Południowym lub do wykorzystania w tym kraju;
- 2) zapewniania finansowania lub udzielania pomocy finansowej związanych z działaniami wojskowymi, w tym w szczególności udzielania dotacji, pożyczek i ubezpieczania kredytów eksportowych, jak również ubezpieczeń i reasekuracji, na potrzeby sprzedaży, dostarczania, przekazywania lub wywozu broni i sprzętu pokrewnego, lub udzielania odnośnej pomocy technicznej, świadczenia usług pośrednictwa lub innych usług bezpośrednio lub pośrednio, na rzecz osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów w Sudanie Południowym lub do wykorzystania w tym kraju;

⁽¹⁾ Dz.U. L 117 z 8.5.2015, s. 52.⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/735 z dnia 7 maja 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 748/2014 (Dz.U. L 117 z 8.5.2015, s. 13).⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1125 z dnia 10 sierpnia 2018 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/740 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym (zob. s. 48 niniejszego Dziennika Urzędowego).

3) udzielania pomocy technicznej, zapewniania finansowania lub świadczenia pomocy finansowej lub usług pośrednictwa związanych z zapewnianiem uzbrojonego najemnego personelu wojskowego w Sudanie Południowym lub do wykorzystania w tym kraju.”;

2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Zakazy, o których mowa w art. 2, nie mają zastosowania do zapewniania finansowania i świadczenia pomocy finansowej, udzielania pomocy technicznej oraz świadczenia usług pośrednictwa związanych z:

- a) bronią i sprzętem pokrewnym przeznaczonymi wyłącznie do wsparcia personelu ONZ lub do wykorzystania przez ten personel, w tym przez misję ONZ w Sudanie Południowym i tymczasowe siły bezpieczeństwa ONZ w Abyei (UNISFA);
- b) odzieżą ochronną, w tym kamizelkami kuloodpornymi i hełmami wojskowymi, czasowo wywożonymi do Sudanu Południowego – wyłącznie do osobistego użytku – przez personel ONZ, przedstawicieli środków masowego przekazu, pracowników organizacji humanitarnych i rozwojowych oraz personel pomocniczy.”;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 właściwe organy mogą zezwolić na zapewnienie finansowania, udzielanie pomocy finansowej, pomocy technicznej oraz świadczenie usług pośrednictwa związane z:

- a) nieśmiercionośnym sprzętem wojskowym, przeznaczonym wyłącznie do celów humanitarnych lub ochronnych, pod warunkiem że państwo członkowskie powiadomiło Komitet Sankcji z wyprzedzeniem zgodnie z wymogami określonymi w pkt 6 rezolucji RB ONZ nr 2428 (2018);
- b) bronią i sprzętem pokrewnym wywożonymi do Sudanu Południowego czasowo przez siły państwa, które podejmuje działania, zgodnie z prawem międzynarodowym, wyłącznie i bezpośrednio w celu ułatwienia ochrony lub ewakuacji swoich obywateli oraz osób, za które ponosi odpowiedzialność konsularną w Sudanie Południowym, pod warunkiem że państwo członkowskie powiadomi Komitet Sankcji zgodnie z wymogami określonymi w pkt 6 rezolucji RB ONZ nr 2428 (2018);
- c) bronią i sprzętem pokrewnym dla lub na rzecz regionalnej grupy zadaniowej Unii Afrykańskiej, przeznaczonymi wyłącznie do prowadzenia operacji regionalnych przeciwko Bożej Armii Oporu, pod warunkiem że państwo członkowskie powiadomiło Komitet Sankcji z wyprzedzeniem zgodnie z wymogami określonymi w pkt 6 rezolucji RB ONZ nr 2428 (2018);
- d) bronią i sprzętem pokrewnym przeznaczonymi wyłącznie na wsparcie wdrażania warunków porozumienia pokojowego, pod warunkiem że państwo członkowskie uzyskało z wyprzedzeniem zatwierdzenie Komitetu Sankcji zgodnie z wymogami określonymi w pkt 6 rezolucji RB ONZ nr 2428 (2018);
- e) inną sprzedażą lub dostawą broni lub sprzętu pokrewnego lub udzieleniem pomocy lub udostępnieniem personelu, pod warunkiem że państwo członkowskie uzyskało z wyprzedzeniem zatwierdzenie Komitetu Sankcji zgodnie z wymogami określonymi w pkt 6 rezolucji RB ONZ nr 2428 (2018).

2. Dane państwo członkowskie powiadamia pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na podstawie ust. 1.”;

4) art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zamrożone zostają wszystkie środki pieniężne i zasoby gospodarcze należące do lub będące własnością, w posiadaniu lub znajdujące się pod kontrolą osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów wymienionych w załączniku I. W załączniku I wymieniono osoby fizyczne lub prawne, podmioty i organy wskazane przez komitet Rady Bezpieczeństwa ONZ utworzony na mocy pkt 16 rezolucji RB ONZ nr 2206 (2015) (zwany dalej »Komitetem Sankcji«) jako odpowiedzialne, bezpośrednio lub pośrednio, za działania lub politykę zagrażające pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Sudanu Południowego, oraz w takich działaniach uczestniczące lub w nie zaangażowane, zgodnie z pkt 6, 7, 8 i 12 rezolucji RB ONZ nr 2206 (2015) oraz pkt 14 rezolucji RB ONZ nr 2428 (2018).”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 sierpnia 2018 r.

W imieniu Rady

G. BLÜMEL

Przewodniczący
